

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

Geismar, Justus Moritz von

Coloniæ Agrippinæ, 1691

Ad tit. XI. de Cog. spirit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62259)

est Gonzal. ad cap. ad nostram, h. t. Fagnanus.

Ad num. 10. in fine. Quæres, quare sit matrimonium nullum, si inductus quis fuerit maritus, & non ob dolum, seu si inductus quis fuerit dolo? Ratio dubitandi, quia & dolum & metum habent admixtum involuntarium. Laym. *ad princ. h. t. cit. loco num. 2.* de rationem, quia utrum vis iniusta gravis interuenit, plerumque coram Ecclesia demonstrari potest. At dolum plerumque occultus est, quare ne multa matrimoniis dubium haberent valorem, expediebat ea jure Ecclesiastico non infirmari, quando jure naturali spectato vim sustinendi obtinent.

Dicta de servis h. t. locum habere non posse in originariis asserit idem d. l. n. 5. per cap. 2. extr. de Judais. & tit. de agris. & censu. Cod. lib. 11.

AD TIT. XI.

De Cognatione Spirituali.

Ad num. 5. in fine adde. Laym. lib. 5. tr. 10. p. 4. c. 8. n. 2. Si infidelis baptizet, non contrahit hanc cognationem, & e contra si infidelis baptizet infan-tem hominis infidelis, etiam non contrahit cum parentibus, quia uterque terminus capax esse debet. Si vero parentes postea baptizentur, tum ex illo tempore contrahit cognationem baptizans. An si in casu necessitatis laicus baptizet, hæc cognatio contrahatur? Respondetur, baptizans cum baptizato ejusque parentibus hanc cognationem contrahet, non tamen ille, qui infan-

tem tenet; cum enim non spondeat pro infante sicut in baptismo solenni fieri solet, censebitur potius commoditatis, quam contrahendæ cognationis causa, eundem tenuisse.

Ad num. 9. in fine adde. Lib. 5. tr. 10. p. 4. c. 8. nu. 6. Si sponsus prolem ex sponsa susceptam baptizet, solvuntur sponsalia licet nesciverit esse suæ sponsæ prolem.

Aliud est, si sit patrinus, ut error personæ non facit contrahi cognationem hanc. Ratio: quia patrinus habet determinatam intentionem spondendi pro eo homine, quem animo concepit; in baptizante vero est intentio Ecclesiæ conformis baptizare hunc capacem, quicumque sit.

Ibidem n. 7. idem tenet, si conjunx prolem suæ conjugis baptizet, vel in Sacramento baptismi aut Confirmationis tanquam patrinus suscipiat ob necessitatem, nullum impedimentum contrahi per hic citat. *Can. ad limina xxx. q. 1.*

Ad num. 12. in fine adde. Sicut non contrahitur cognatio spiritualis si quis levet, dum præmissis privato baptismo, in Ecclesia suppleantur solennia & Cere-monia, aut etiam solenniter iteretur baptismus sub conditione, si &c. ita nec contrahitur, si quis levet infan-tem in baptismo privatim administrato.

Ad num. 13. adde. Impedimentum hoc contraheretur ab eo, qui in Catechismo pro persona baptizanda Sacerdoti interroganti respondet, si verus patrinus non sit, qui in baptismo tenet, quia puer domi, v. g. ob necessitatem baptizatus fuerat, & solum Cere-

K

remo.

remonia in Ecclesia adhiberi debent.

AD TIT. XII.

De cognatione Legali.

Observa ex Laym. lib. 5. tit. 10. p. 4. 6. 7. Ex cognatione legaliteriam oriri impedimentum per modum *affinitatis* inter adoptatum & uxorem adoptantis. L. adoptivus. ff. de rit. nupt. At verò inter adoptantem & parentes adoptati, nulla cognatio contrahitur.

Busenb. lib. 6. tit. 6. c. 3. dub. 2. hic refert esse probabile, quod cognatio legalis post Trident. tantùm dirimat ad gradum secundum inclusivè, sicut cognatio spiritualis. Inter adoptatum & filiam adoptantis non potest durante adoptione dari matrimoniù, secus verò ea soluta Gonz. ad cap. si qua i. h. t.

AD TIT. XIII.

De Consanguinitate & affinitate.

Ad num. 5. in princ. adde. Laym. lib. 5. tit. 10. cap. 4. Contra definitionem consanguinitatis objicit: Adam & Seth, filius ejus, verè erant consanguinei, & tamen non descendunt ab uno st. pise per carnalem generationem. & definiti illam quatenus hodie in usu est. Vel addi posse: vel quarum una ab altera descendit.

Ad num. 5. in fin. Quæres: An DEUS ut Author naturæ possit dispensare ut Pater v. g. cum filia legitè & validè contrahat matrimonium?

Respondet Franc. de Arauxo de stat. Civil. dist. xi. n. 5. cum communi DD. posse. quia neque iste gradus tollit omninò finem intrinsecum matrimonii, quia etiam ex tali possent liberi nasci & educari casus, si hoc matrimonium esset ad generis humani conservatiõem; quamvis ei magis arrideat sententia, tunc obligatiõnem legis cessare ob necessitatem, sicut nos loquimur: contrariè. Sic refert, quod aliqui SS. Patres excusent filias Loth ab incestu, quæ cum patre commiserunt, quod existimarent totum genus humanum igne consumptum, & hic accesserunt ad ebrium, quia naturaliter cognoverunt se à sobrio mentis compote repellendas. Sed

Quæres: An tunc pater & filia sub præcepto inire deberent matrimoniù? Respondet idem: puto quod non. nisi ex revelatione præceptum divinæ voluntatis intelligerent: adeoque videntes humanum genus ad duo tantum individua redactum, probabiliter existimarent voluntatis esse divinæ humanum genus consumere, cui proinde dictamini possent se absque piaculo conformare.

Ad num. 8. in princ. adde. Laym. lib. 5. tract. 10. c. 5. n. 1. quod ex copula illicita contrahatur affinitas probat ex Apostolo 1. ad Corinth. 6. ubi ait: qui adhæret meretrici unum corpus efficitur. Idem ibid. n. 4. admittit & vocat quoddam genus affinitatis per accidens, quale dicit esse inter consanguineos inter se per c. non debet. h. t. Unde forè fit, quod adhuc hodie vulgò se tales affines vocent.

Sepa-